

[Ole Vig Jensen]

Jeg tror, hr. Svend Auken oven i købet føjede til, at det var nødvendigt at føre en meget stram økonomisk politik, og det ville Socialdemokratiet bestræbe sig på. Det er svært at se, hvordan man kan få det til at hænge sammen med de forslag, der har været fremme her i dag, og vel ikke mindst det sidste, for hvor er grænsen, hvis man helt ophæver deponeringsordningen på dette felt?

Jeg vil i øvrigt mene, at hvis vi, som andre har sagt det, ophævede deponeringsordningen, hvad så med de kommuner, der virkelig har anstrengt sig for at overholde den indgåede aftale, formentlig både af hensyn til aftalen med regeringen, men også af hensyn til deres egne forhandlere i de kommunale organisationer? Jeg deler ministerens tak til de kommunalbestyrelser og kommunalbestyrelsesmedlemmer, som har bestræbt sig på at bidrage til, at aftalen kunne overholdes.

Så vil jeg godt sige om fremtiden, at der selvfølgelig er nogle reelle problemer. Deri har Socialdemokratiet ret. For det er givet, at det finansieringssystem, vi arbejder med i dag, ikke fuldt ud løser problemerne for en række af kommunerne på en tilfredsstillende måde. Det er vel også grunden til, at der i øjeblikket gøres overvejelser om en forbedring af udligningsordningerne. Det fører for vidt at komme ind på det her, men der er brug for, at vi får set nærmere på det. Det håber jeg regeringen arbejder med; ellers vil vi andre tage det op i Folketinget.

Vi ved også, at der er en grænse for, hvad vi kan fortsætte med, når det gælder den kommunale finansiering, hvis det skal være over skatteudskrivningen, sådan som vi kender den i dag. Vi ved, at skatteloftet er sådan, at masser af kommuner støder ind i det, hvis man øger den kommunale beskatning, og hvem kommer så til at betale? Det gør de dårligst stillede blandt andet. Det ville ikke være rimeligt.

Der er virkelig brug for yderligere grundige overvejelser, og derfor skal jeg også her udtrykke tilfredshed med, at såvel regeringen som de kommunale organisationer har erklæret sig indstillet på at ville forhandle det kommunale/statslige budgetsamarbejde mere langsigtet. Vi har tiltro til, at de forhandlinger, der nu skal indledes, forstår jeg, inden så forfærdelig længe, kan føre til, at vi fortsat

kan håndtere disse ting gennem frivillige aftaler.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

De Radikale begrundet deres afstandtagen fra forslaget med, at det hele drejer sig om en frivillig aftale. Nu handler lovforslaget efter vores opfattelse ikke om denne frivillige aftale fra 1986. Forslaget handler om at fjerne deponeringsafgiften, og er det ikke krystalklart også for Det Radikale Venstre, at deponeringsafgiften ikke indgik i den frivillige aftale, og at de kommunale organisationer ikke godkendte deponeringsafgiften som et led i aftalen?

Birgith Mogensen (CD):

Regeringen og de kommunale parter kan næppe være uenige om, at tilbagevendende indgreb i den kommunale økonomi virker ødelæggende på kommunernes økonomiske dispositioner. Vi kan næppe heller være uenige om, at kommunerne ikke bare kan køre fri-løb i forhold til den samlede offentlige udgiftspolitik.

Derfor var både regeringen og de kommunale parter yderst tilfredse med aftalen af 13. maj 1986. Man fik en flerårig aftale om den kommunale økonomi og skulle nu kunne undgå de mange hovsaindgreb.

Glæden over aftalen var imidlertid kortvarig. De kommunale budgetter for 1987 viste klart, at kommunerne ikke levede op til deres del af aftalen.

I betragtning af det udgiftsloft, der lå i udgiftsrammerne for 1987, var dette så meget desto mere skuffende.

Selv om regeringen i foråret ydermere har givet kommunerne væsentlige indrømmelser vedrørende kompensation for meropgaver, er der nu stadig udsigt til en væsentlig rammeoverskridelse.

De kommunale skatter stiger i gennemsnit med ca. 1/2 pct. næste år. Man har forsøgt at forklare skattestigningen med, at kommunerne skal betale strafafgifter i 1988. Nu er der jo for det første ikke tale om strafafgifter, men om penge, som kommunerne får igen. For det andet ville kommunerne helt have kunnet undgå skattestigninger i 1988, hvis man havde overholdt de aftalte rammer.